lisest koosseisust tunduvalt ületavat osatähtsust, siis nende lahkumise tagajärjel avanesid eesti soost inseneridele ja teistele eriteadlastele avaramad töövõimalused.

Tähtis küsimus, nimelt balti-sakslastele kuuluvate ettevõtete edaspidine saatus ja siia jäänud varanduste rahalise väärtuse ülekandmine jäi aga möödunud aastal otsustamata. Missuguseid koormatusi nõuab see meie majanduselt, selgub alles pärast vastava leppe saavutamist. Seejuures näis aga siiski valitsevat meie poolt kindel seisukoht, et see ei tohiks muutuda Eesti majanduselu arengut tõkestavaks. Fikseerimise on see põhimõtteline seisukoht leidnud ka 15. oktoobri protokollis. Kuigi valdavam osa balti-sakslastest on Eestist lahkunud, siis arvatavasti nende varanduslike küsimuste lahendamine ei toimu mitte lõplikul kujul veel ligemate aastate jooksul, vaid nõuab selleks pikemat aega. Ent see ei vähenda siiski seda erakorralist tähtsust meie majanduselus, mis sündis mainitud murrangu järeldusena. Edaspidi oleneb palju muidugi sellest, kuivõrd osavalt ning asjatundlikult ning missuguse tööinnuga suudetakse eestlaste endi poolt täita majandusalal neid ülesandeid, mis seni osutusid ühes osas balti-sakslaste funktsioonideks.

Mida toob tulevik?

Nii meil kui mujal oleneb edaspidine majanduslik areng sõja kaugematest ning otsestest mõjustest. See tähendab sellest, kas meie ligiduses suureneb või väheneb sõjaoht. Teoreetiliselt oleme oma geograafilise asendi tõttu siiski mõnest teisest rii-

Eesti kroonika 1939, lk. 59